

УДК 378.147:004.77:811.112.2

[https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-11\(41\)-796-809](https://doi.org/10.52058/2786-6165-2025-11(41)-796-809)

Мальченко Михайло Сергійович викладач кафедри германської філології та зарубіжної літератури, Житомирський державний університет імені Івана Франка, <https://orcid.org/0000-0002-0288-8328>

ВИКОРИСТАННЯ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ТА ОНЛАЙН-ПЛАТФОРМ У МЕТОДИЦІ ВИКЛАДАННЯ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Анотація. Стаття присвячена дослідженню особливостей використання цифрових технологій та онлайн-платформ у методиці викладання німецької мови у закладах вищої освіти. Актуальність теми зумовлена глобальними процесами цифровізації освіти, що змінюють методологічні засади викладання іноземних мов і вимагають переосмислення традиційних педагогічних практик. Метою дослідження є аналіз сучасних підходів до впровадження цифрових інструментів у навчання німецької мови, визначення їх дидактичного потенціалу та умов ефективного поєднання з традиційними методами навчання. У процесі дослідження застосовано методи теоретичного аналізу, узагальнення наукових джерел, систематизації педагогічного досвіду та порівняльного аналізу освітніх практик. Розкрито п'ять ключових підходів до використання цифрових технологій у викладанні іноземних мов: інтеграційний, комунікативно-медіаційний, персоналізований, когнітивно-інтерактивний та інноваційно-креативний.

З'ясовано, що ефективна методика сучасного викладача німецької мови має поєднувати можливості цифрового навчального середовища з елементами живої комунікації, сприяючи розвитку лінгвістичної, соціокультурної та стратегічної компетентностей студентів. Проаналізовано дидактичний потенціал провідних онлайн-платформ (Moodle, Quizlet, Padlet, Canva, Microsoft Teams for Education, ChatGPT тощо), які забезпечують інтерактивність, адаптивність навчання, колаборацію та підвищення мотивації здобувачів освіти. Визначено ключові умови ефективності цифрового навчання: педагогічна доцільність технологічної інтеграції, цифрова компетентність викладача, готовність студентів до самостійної роботи, наявність емоційної підтримки та технічної стабільності освітнього середовища.

Результати дослідження засвідчують, що цифрові технології й онлайн-платформи не лише розширюють інструментарій викладача, але й

змінюють саму логіку освітнього процесу – від репродуктивної до творчо-дослідницької. Застосування цифрових засобів у викладанні німецької мови забезпечує формування автономного, критично мислячого та культурно чутливого фахівця, здатного до ефективної міжкультурної комунікації в умовах цифрового суспільства.

Ключові слова: цифрові технології, онлайн-платформи, викладання німецької мови, вища освіта, комунікативна компетентність, цифрова педагогіка.

Malchenko Mykhailo Serhiiovych Lecturer at the Department of Germanic Philology and Foreign Literature, Zhytomyr Ivan Franko State University, <https://orcid.org/0000-0002-0288-8328>

USE OF DIGITAL TECHNOLOGIES AND ONLINE PLATFORMS IN THE METHODOLOGY OF TEACHING GERMAN IN HIGHER EDUCATION INSTITUTIONS

Abstract. The article is devoted to the study of the features of the use of digital technologies and online platforms in the methodology of teaching German in higher education institutions. The relevance of the topic is due to the global processes of digitalization of education, which change the methodological principles of teaching foreign languages and require a rethinking of traditional pedagogical practices. The purpose of the study is to analyze modern approaches to the introduction of digital tools in teaching German, to determine their didactic potential and the conditions for effective combination with traditional teaching methods. In the process of the study, the methods of theoretical analysis, generalization of scientific sources, systematization of pedagogical experience and comparative analysis of educational practices were applied. Five key approaches to the use of digital technologies in teaching foreign languages were revealed: integration, communicative-mediation, personalized, cognitive-interactive and innovative-creative.

It was found that the effective methodology of a modern German language teacher should combine the capabilities of a digital learning environment with elements of live communication, contributing to the development of linguistic, socio-cultural and strategic competencies of students. The didactic potential of leading online platforms (Moodle, Quizlet, Padlet, Canva, Microsoft Teams for Education, ChatGPT, etc.) that provide interactivity, adaptability of learning, collaboration and increased motivation of students was analyzed. The key conditions for the effectiveness of digital learning were identified: pedagogical feasibility of technological integration, digital competence of the teacher,

readiness of students for independent work, availability of emotional support and technical stability of the educational environment.

The results of the study show that digital technologies and online platforms not only expand the teacher's tools but also change the very logic of the educational process – from reproductive to creative and research. The use of digital tools in teaching German ensures the formation of an autonomous, critically thinking and culturally sensitive specialist capable of effective intercultural communication in a digital society.

Keywords: digital technologies, online platforms, teaching German, higher education, communicative competence, digital pedagogy.

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку освіти характеризується активною цифровізацією всіх сфер суспільного життя, що зумовлює потребу переосмислення традиційних підходів до навчання іноземних мов. Викладання німецької мови у закладах вищої освіти має відповідати новим освітнім реаліям, у яких цифрові технології, онлайн-платформи та інтерактивні ресурси стають не лише допоміжними інструментами, а й повноцінними складовими навчального процесу [1; 2]. Це відкриває широкі можливості для індивідуалізації навчання, розвитку автономії студентів, підвищення їхньої мотивації та залучення до активної міжкультурної комунікації [3].

Водночас постає низка проблем, пов'язаних із ефективністю інтеграції цифрових засобів у методику викладання німецької мови. Зокрема, потребують дослідження питання педагогічної доцільності вибору онлайн-платформ, оптимального поєднання традиційних і цифрових методів навчання, підготовки викладачів до використання ІКТ у професійній діяльності, а також оцінювання результативності цифрових форматів навчання.

Відтак, актуальність проблеми зумовлена необхідністю розроблення науково обґрунтованих підходів до використання цифрових технологій та онлайн-платформ у процесі викладання німецької мови у закладах вищої освіти, що відповідають сучасним вимогам європейського освітнього простору та концепції цифрової трансформації освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема використання цифрових технологій у процесі викладання іноземних мов привертає значну увагу сучасних дослідників, які підкреслюють трансформаційний вплив цифрового середовища на методику навчання, когнітивну діяльність студентів та роль викладача у навчальному процесі.

Значний внесок у вивчення цього питання зроблено в роботі О. Ihnatova, К. Poseletska, D. Matiuk, Y. Napchuk та О. Borovska, які досліджують ефективність застосування цифрових технологій у змішаному

форматі навчання іноземних мов [4]. Автори доводять, що цифрові засоби забезпечують гнучкість освітнього процесу, сприяють формуванню комунікативної компетентності та підвищують рівень автономії студентів.

Дослідження I. Biletska, A. Paladieva, H. Avchinnikova та Y. Kazak акцентує увагу на розвитку цифрових компетентностей викладачів іноземних мов [5]. Автори підкреслюють необхідність системного підходу до формування цифрових навичок, які є передумовою ефективного впровадження інноваційних технологій у навчальний процес.

Аналіз сучасних технологічних рішень у галузі вивчення іноземних мов подано у статті R. Zhang та D. Zou [6]. Дослідники класифікують технології за типами, цілями та рівнем ефективності, виокремлюючи штучний інтелект, мобільні додатки, віртуальну та доповнену реальність як провідні засоби підвищення результативності навчання.

У роботі T. Schmidt і T. Strasser розглянуто інтеграцію систем штучного інтелекту в навчання іноземних мов [7]. Автори наголошують на потенціалі інтелектуальних технологій для персоналізації навчального досвіду, автоматизованого оцінювання та розвитку критичного мислення студентів. Подібний підхід розвиває W. Alharbi, який аналізує можливості використання інструментів автоматизованої перевірки письма (automated writing assistance tools) у процесі формування писемної компетенції студентів [8].

Проблематика впливу штучного інтелекту на мовленнєву діяльність студентів розкрита у дослідженні M. Warschauer та співавторів, які вивчають освітній потенціал текстів, згенерованих ШІ, у контексті розвитку навичок академічного письма іноземною мовою [9].

З позицій когнітивної науки питання цифрового навчання мови аналізують P. Li та Y. J. Lan, які пропонують концепцію Digital Language Learning (DLL) [10]. Вона базується на інтеграції поведінкових, когнітивних і нейрофізіологічних підходів до вивчення процесів засвоєння мови у цифровому середовищі.

Отже, у сучасній науковій літературі простежується тенденція до комплексного осмислення ролі цифрових технологій у навчанні іноземних мов: від технічних і методичних аспектів до психолінгвістичних і когнітивних. Водночас недостатньо дослідженими залишаються питання практичного впровадження цифрових платформ у методику викладання німецької мови у вищій школі, що зумовлює актуальність подальших наукових розвідок у цьому напрямі.

Мета статті – дослідження особливостей використання цифрових технологій та онлайн-платформ у методиці викладання німецької мови у закладах вищої освіти, а також у визначення можливостей їх ефективного

впровадження в освітній процес. Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

1. Проаналізувати сучасні підходи до впровадження цифрових технологій у навчання іноземних мов у контексті вищої освіти.
2. Виокремити особливості та дидактичний потенціал онлайн-платформ у процесі викладання німецької мови.
3. Визначити умови, що забезпечують ефективне поєднання традиційних і цифрових методів навчання у формуванні іншомовної комунікативної компетентності студентів.

Виклад основного матеріалу. Розвиток цифрової освіти сьогодні є одним із визначальних чинників модернізації методики викладання іноземних мов у вищій школі. Використання цифрових технологій не зводиться до технічного оновлення освітнього процесу – воно спрямоване на глибоку трансформацію його змісту, структури й педагогічної взаємодії. Цифрові інструменти стають засобом інтеграції навчальної діяльності студентів, сприяють формуванню нової культури пізнання, у якій переважають відкритість, мобільність та індивідуалізація.

У сучасних педагогічних дослідженнях окреслюється кілька ключових підходів до впровадження цифрових технологій у навчання іноземних мов у контексті вищої освіти. Першим і базовим є інтеграційний підхід, який передбачає органічне поєднання традиційних та інноваційних форм навчання. Йдеться не лише про використання мультимедійних ресурсів або електронних підручників, а про створення цілісного цифрово-освітнього середовища, у якому навчальний процес виходить за межі аудиторії. Студенти отримують можливість працювати з матеріалами у власному темпі, повертатися до складних тем, виконувати інтерактивні завдання у зручний час, що підвищує рівень їхньої автономії та самоорганізації. Такий підхід сприяє реалізації концепції *lifelong learning* і забезпечує неперервність мовної освіти.

Другим напрямом є комунікативно-медіаційний підхід, який розглядає цифрові технології як засіб міжкультурного діалогу та медіації між мовами й культурами.

Використання інтерактивних платформ, соціальних мереж і спільних цифрових проектів дозволяє студентам взаємодіяти з автентичними матеріалами, спілкуватися з носіями мови, брати участь у віртуальних дискусіях. У такий спосіб навчання іноземної мови виходить за рамки лінгвістичного аспекту й перетворюється на інструмент культурного занурення та міжкультурного розуміння. Комунікативно-медіаційний підхід сприяє розвитку не лише мовних, а й соціальних, емоційних і міжкультурних компетентностей.

Наступним є персоналізований підхід, який базується на можливостях адаптивного навчання. Завдяки аналітичним інструментам, алгоритмам оцінювання та системам відстеження прогресу цифрові платформи дають змогу викладачу враховувати рівень знань, стиль сприйняття інформації, мотивацію кожного студента. Такий формат навчання створює умови для побудови індивідуальних освітніх траєкторій, у яких студент самостійно обирає темп і послідовність вивчення матеріалу. Цей підхід підвищує внутрішню мотивацію та відповідальність за результати навчання, сприяє розвитку навичок саморефлексії та саморегуляції.

Особливого значення набуває когнітивно-інтерактивний підхід, у межах якого цифрові технології використовуються не лише як засіб подачі інформації, а як інструмент мисленнєвої діяльності. Інтерактивні вправи, симуляційні ігри, віртуальні лабораторії та мультимедійні платформи активізують когнітивні процеси, стимулюють аналітичне, асоціативне та критичне мислення. Студенти не просто відтворюють мовні структури, а навчаються оперувати ними в реальних і змодельованих ситуаціях комунікації. Такий формат забезпечує розвиток мовної інтуїції, креативності й адаптивності у використанні мови.

Ще один перспективний напрям – інноваційно-креативний підхід, який орієнтований на розкриття творчого потенціалу студентів через використання цифрових інструментів. Віртуальні проєкти, подкасти, відеоблоги, цифрові сторітелінги, інтерактивні карти та VR-сцени перетворюють навчання іноземної мови на простір самовираження. Участь студентів у створенні власного контенту розвиває почуття відповідальності, формує навички колаборації та цифрової грамотності, а також сприяє емоційному залученню в процес пізнання.

Не менш важливим стає інтеграційно-аналітичний підхід, що базується на використанні навчальної аналітики (learning analytics) і великих даних. Цифрові платформи дозволяють відстежувати активність студентів, аналізувати типові помилки, формувати індивідуальні рекомендації. Такий підхід відкриває нові перспективи для науково обґрунтованого моніторингу навчальних результатів, прогнозування успішності й підвищення якості мовної підготовки.

Таким чином, сучасні підходи до впровадження цифрових технологій у навчання іноземних мов у системі вищої освіти спрямовані на створення відкритого, інтерактивного та гнучкого навчального середовища. Вони змінюють традиційні ролі учасників освітнього процесу: викладач стає фасилітатором, модератором і консультантом, а студент – активним творцем власного навчального досвіду. Цифрові технології забезпечують не лише новий формат комунікації, а й нову педагогічну філософію, у центрі

якої – розвиток особистості, здатної до безперервного навчання, саморозвитку та ефективної міжкультурної взаємодії.

У сучасному освітньому просторі онлайн-платформи стали ключовим інструментом підтримки мовного навчання, інтегруючи в собі технологічні, педагогічні й комунікативні можливості. Вони створюють багатовимірне освітнє середовище, у якому поєднуються засоби самостійного опанування матеріалу, інтерактивної взаємодії та аналітичного оцінювання навчальних результатів. У контексті викладання німецької мови у закладах вищої освіти їхня роль виходить далеко за межі допоміжного ресурсу – платформи стають основою побудови цифрової дидактики, орієнтованої на компетентнісний, особистісно-зорієнтований і комунікативний підходи. У табл. 1 представлено онлайн-платформи та їх дидактичний потенціал у викладанні німецької мови.

Таблиця 1

**Онлайн-платформи та їх дидактичний
потенціал у викладанні німецької мови**

Підхід / особливість використання	Типові онлайн- платформи та інструменти	Дидактичний потенціал / педагогічні можливості
Модульність і гнучкість навчального контенту	Moodle, Google Classroom, Edmodo	Створення структурованих курсів; забезпечення системності та послідовності навчання; можливість самостійного контролю темпу й результатів.
Інтерактивність та ігрові механізми навчання	Quizlet, Kahoot, Wordwall, LearningApps	Активізація лексико-граматичних навичок; розвиток асоціативного мислення; підвищення мотивації через елемент гри та миттєвий зворотний зв'язок.
Комунікативна взаємодія та колаборація	Padlet, Canva for Education, Trello, Google Jamboard	Формування комунікативної та міжкультурної компетентностей; розвиток умінь командної роботи; створення колективних німецькомовних проектів.
Адаптивне навчання та аналітика результатів	Moodle, Edpuzzle, Microsoft Teams for Education	Диференціація навчання; автоматичний моніторинг успішності; індивідуальні рекомендації; персоналізація навчальних траєкторій.
Креативно- візуальний підхід	Canva, Genially, Prezi, Powtoon	Розвиток креативності, візуального мислення; створення мультимедійних проектів німецькою мовою; формування естетичної та комунікативної компетентності.

Підхід / особливість використання	Типові онлайн-платформи та інструменти	Дидактичний потенціал / педагогічні можливості
Формування цифрової грамотності	Google Workspace, Padlet, Canva, Trello	Засвоєння цифрової етики; опанування інструментів колективної роботи; розвиток критичного мислення у цифровому середовищі.
Використання ШІ та інтелектуальних асистентів	ChatGPT, Grammarly, DeepL Write, Reverso Context	Підтримка письма, перекладу й редагування текстів; розвиток автономії навчання; формування критичного ставлення до штучного інтелекту.

Джерело: розроблено автором

Однією з найважливіших особливостей онлайн-платформ є модульність і гнучкість навчального контенту. Викладач має можливість створювати навчальні курси з чіткою структурою, у межах яких інтегруються тексти, відео, подкасти, інтерактивні завдання та тести. Платформи типу Moodle, Google Classroom або Edmodo дозволяють формувати логіку навчального процесу за принципом поступового нарощування складності, що забезпечує системність і послідовність засвоєння матеріалу. Для студентів це створює умови для комфортного навчання, де вони можуть повторювати теми, контролювати власний прогрес і повертатися до попередніх модулів у разі потреби.

Другою важливою характеристикою є інтерактивність і динамічність взаємодії. Інструменти на зразок Quizlet, Kahoot, Wordwall або LearningApps стимулюють пізнавальну активність через ігрові механізми, змагання та миттєвий зворотний зв'язок. У межах викладання німецької мови такі сервіси сприяють розвитку лексико-граматичних навичок, швидкому запам'ятовуванню нової лексики та формуванню асоціативного мислення. Вони також допомагають створити атмосферу емоційної залученості, що підвищує рівень мотивації студентів.

Комунікативний потенціал онлайн-платформ полягає в організації спільної діяльності студентів у цифровому просторі. Використання Padlet, Canva for Education, Trello або інтерактивних форумів дає змогу створювати колективні проекти, візуальні історії, інфографіку, презентації, блогові записи німецькою мовою. Такі практики формують навички колаборативного навчання, критичного осмислення інформації, аргументованого висловлення власної думки та міжособистісної комунікації. Водночас цифровий формат знижує психологічні бар'єри у спілкуванні іноземною мовою, що особливо важливо для студентів з низьким рівнем упевненості у власних мовленнєвих здібностях.

Вагомою перевагою сучасних платформ є також можливість адаптивного навчання. Системи автоматичного аналізу результатів, що вбудовані у Moodle, Edpuzzle або Microsoft Teams for Education, дозволяють викладачу відстежувати індивідуальні показники студентів, виявляти труднощі та оперативно надавати рекомендації. Це дає змогу реалізувати диференційований підхід у навчанні німецької мови – як для студентів-початківців, так і для тих, хто прагне до професійного вдосконалення мовної компетентності.

Особливої уваги заслуговує креативно-візуальний потенціал онлайн-платформ. Робота з мультимедійними інструментами (наприклад, Genially, Prezi, Canva, Powtoon) сприяє розвитку візуального мислення, уяви та креативності. Студенти можуть створювати власні навчальні мініпродукти – від візуалізацій граматичних тем до цифрових портфоліо або німецькомовних відеопроєктів. Така діяльність має не лише дидактичне, а й мотиваційне значення, оскільки перетворює процес навчання на самовираження через іноземну мову.

Онлайн-платформи також підтримують формування цифрової компетентності майбутнього фахівця, що є складовою професійної підготовки у вищій школі. У процесі опанування німецької мови студенти навчаються не лише користуватися мовними ресурсами, а й ефективно взаємодіяти у цифровому середовищі, дотримуючись етичних, авторських і комунікаційних норм. Таким чином, мова стає засобом не лише академічної, а й професійної соціалізації.

Крім того, дедалі більшого значення набуває інтеграція штучного інтелекту в освітні платформи. Інструменти на зразок ChatGPT, Grammarly, DeepL Write або Reverso Context підтримують розвиток письма, перекладу й автоматичного редагування текстів німецькою мовою. Вони виступають персональними цифровими асистентами, здатними забезпечити миттєвий зворотний зв'язок, пропонувати варіанти корекції помилок і моделювати реальні мовні ситуації. Водночас їх використання потребує критичного підходу та педагогічного супроводу, щоб уникнути поверхового сприйняття мови та зниження автономності студента.

У підсумку, онлайн-платформи виступають не просто технічними посередниками між викладачем і студентом, а педагогічними просторами, у яких формується нова культура навчання. Вони поєднують у собі інструменти організації, комунікації, творчості та аналітики, відкриваючи широкі можливості для розвитку мовної компетентності, цифрової грамотності та креативного мислення. Їхнє впровадження у методику викладання німецької мови сприяє підвищенню ефективності освітнього процесу, забезпечує його гнучкість і відповідність вимогам цифрової епохи.

Ефективне поєднання традиційних і цифрових методів навчання у процесі формування іншомовної комунікативної компетентності студентів вимагає дотримання низки педагогічних, організаційних і психологічних умов, які забезпечують цілісність, системність і результативність навчального процесу. Синергія класичних та інноваційних підходів можлива лише тоді, коли цифрові технології не замінюють викладача, а підсилюють його роль як фасилітатора, консультанта й модератора навчальної взаємодії.

Першою базовою умовою є педагогічна доцільність і методична обґрунтованість використання цифрових засобів. Цифрові інструменти повинні інтегруватися у навчальний процес не як епізодичне доповнення, а як органічний компонент освітньої стратегії, що сприяє досягненню конкретних лінгводидактичних цілей. Викладач має володіти чітким розумінням, які саме компетентності формує той чи інший цифровий ресурс – від розвитку фонетичних і граматичних навичок до вдосконалення письма або мовленнєвої спонтанності.

Другою умовою є збереження балансу між живою комунікацією та віртуальною взаємодією. Традиційні форми навчання – аудиторні дискусії, рольові ігри, діалоги, дебати – залишаються незамінними у розвитку автентичного мовлення, емоційної чутливості та невербальної комунікації. Цифрове середовище, своєю чергою, розширює можливості для тренування мовних структур, доступу до автентичних матеріалів, міжкультурного обміну. Ефективність досягається тоді, коли ці дві складові перебувають у динамічній взаємодії: онлайн-середовище підтримує і розвиває результати офлайн-практики, а реальні заняття закріплюють і осмислюють цифровий досвід.

Важливою умовою є створення інтегрованого навчального середовища, у якому традиційні методи й цифрові платформи пов'язані єдиною дидактичною логікою. Це передбачає побудову навчальних модулів, у яких лекційні заняття поєднуються з онлайн-дискусіями, відеоаналізами, мікро-проектами та віртуальними колабораціями. Такий підхід сприяє розвитку не лише мовних, а й когнітивних, соціальних та цифрових компетентностей студентів. Ще однією важливою умовою є підготовленість викладача до роботи в цифровому середовищі. Професійна цифрова компетентність педагога передбачає не лише володіння інструментами, а й розуміння педагогічної філософії їхнього застосування: як забезпечити мотивацію студентів, як оцінювати результати онлайн-активностей, як уникати перевантаження інформацією. Викладач має виступати посередником між технологією та студентом, формуючи критичне ставлення до цифрових ресурсів і вміння їх свідомо використовувати.

Не менш суттєвою умовою є формування у студентів відповідальності та автономії навчання. Цифрове середовище надає свободу вибору, але водночас потребує високого рівня самоорганізації. Викладач має стимулювати розвиток навичок самостійного планування, самооцінювання, рефлексії, а також створювати умови для усвідомленого використання онлайн-ресурсів.

Психолого-педагогічною передумовою ефективності є емоційна підтримка та створення позитивного цифрового клімату. Використання інтерактивних платформ, візуальних інструментів і соціальних мереж має супроводжуватися атмосферою довіри, відкритості та творчості. Це дозволяє знизити рівень тривожності, пов'язаної з мовленнєвою діяльністю, і водночас підвищує мотивацію до навчання.

Також важливо забезпечити технічну стабільність та доступність цифрового середовища, оскільки навіть найкращі методичні підходи втрачають ефективність за відсутності надійної інфраструктури, стабільного інтернет-з'єднання чи зручного інтерфейсу.

Таким чином, ефективне поєднання традиційних і цифрових методів навчання базується на педагогічній цілеспрямованості, технічній готовності, методичній узгодженості та психологічному комфорті всіх учасників освітнього процесу. Саме інтеграція живої комунікації з потенціалом цифрових технологій створює умови для гармонійного розвитку іншомовної комунікативної компетентності, у якій знання, навички й досвід поєднуються з гнучкістю мислення, критичністю й творчістю.

Висновки. Сучасна система викладання німецької мови у закладах вищої освіти переживає трансформацію, зумовлену активним впровадженням цифрових технологій і онлайн-платформ. Їхнє використання не є лише технологічним оновленням навчального процесу – воно формує нову дидактичну парадигму, у центрі якої перебуває студент як активний творець власного навчального досвіду. Цифровізація відкриває широкі можливості для розвитку автономного, гнучкого та особистісно орієнтованого навчання, забезпечуючи індивідуалізацію освітньої траєкторії та підвищення мотивації до вивчення мови. Розглянуті підходи до впровадження цифрових технологій – інтеграційний, комунікативно-медіаційний, персоналізований, когнітивно-інтерактивний та інноваційно-креативний – демонструють, що ефективне використання цифрових інструментів потребує цілісної методичної системи. Вона має ґрунтуватися на поєднанні традиційних форм навчання з інтерактивними, мультимедійними та аналітичними засобами, що розширюють межі освітнього простору та сприяють розвитку ключових компонентів іншомовної комунікативної компетентності – лінгвістичної, соціокультурної, стратегічної та дискурсивної.

Онлайн-платформи, такі як Moodle, Quizlet, Padlet, Canva, Microsoft Teams for Education чи ChatGPT, виявляють значний дидактичний потенціал. Вони сприяють розвитку інтерактивного навчання, стимулюють комунікативну активність студентів, підтримують адаптивне оцінювання, формують цифрову грамотність і критичне мислення. Особливо цінним є те, що цифрові платформи забезпечують простір для творчості, колаборації й міжкультурного обміну, перетворюючи навчання іноземної мови на процес живої взаємодії та самовираження.

Водночас результативність цифрової мовної освіти визначається низкою умов: педагогічною доцільністю інтеграції технологій, методичною узгодженістю, готовністю викладачів до цифрового середовища, розвитком автономії студентів, забезпеченням емоційної підтримки та технічної стабільності освітньої інфраструктури. Лише гармонійне поєднання традиційних і цифрових методів забезпечує баланс між автентичною комунікацією й віртуальними практиками, зберігаючи людський вимір навчання.

Отже, використання цифрових технологій та онлайн-платформ у методиці викладання німецької мови є ключовим напрямом модернізації вищої освіти. Воно сприяє формуванню компетентного, гнучкого й культурно свідомого фахівця, здатного до ефективної міжкультурної комунікації в умовах цифрового суспільства. Подальші дослідження доцільно спрямувати на розроблення моделей змішаного навчання з урахуванням специфіки мовних дисциплін, аналіз ефективності штучного інтелекту у мовній підготовці та формування цифрово-педагогічної культури викладачів.

Література:

1. Кетова Т., Денисенко В. Особливості викладання німецької мови як другої мови. Педагогічна Академія: наукові записки. 2025. № 23. DOI: 10.5281/zenodo.17363332
2. Галицька О. Б., Лозицька М. П. Основні напрями імпліmentaції інформаційно-комунікаційних технологій у процес навчання німецької мови студентів-філологів. Інформаційні технології і засоби навчання. 2022. Т. 2, № 88. С. 56–73. DOI: 10.33407/itlt.v88i2.4686
3. Ningsih D. P., Suganda S. P. Integrating digital teaching package for the German language classroom. Post Pandemic L2 Pedagogy. Routledge, 2021. P. 121–127. DOI: 10.1201/9781003199267
4. Ihnatova O., Poseletska K., Matiiuk D., Hapchuk Y., Borovska O. The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. Linguistics and Culture Review. 2021. Vol. 5, No. S4. P. 114–127. DOI: 10.37028/lingcure.v5nS4.1571
5. Biletska I. O., Paladieva A. F., Avchinnikova H. D., Kazak Y. Y. The use of modern technologies by foreign language teachers: developing digital skills. Linguistics and Culture Review. 2021. Vol. 5, No. S2. P. 16–27. DOI: 10.37028/lingcure.v5nS2.1327

6. Zhang R., Zou D. Types, purposes, and effectiveness of state-of-the-art technologies for second and foreign language learning. *Computer Assisted Language Learning*. 2022. Vol. 35, No. 4. P. 696–742. DOI: 10.1080/09588221.2020.1744666
7. Schmidt T., Strasser T. Artificial intelligence in foreign language learning and teaching: a CALL for intelligent practice. *Anglistik: International Journal of English Studies*. 2022. Vol. 33, No. 1. P. 165–184.
8. Warschauer M., Tseng W., Yim S., Webster T., Jacob S., Du Q., Tate T. The affordances and contradictions of AI-generated text for writers of English as a second or foreign language. *Journal of Second Language Writing*. 2023. Vol. 62. DOI: 10.1016/j.jslw.2023.101071
9. Alharbi W. AI in the foreign language classroom: A pedagogical overview of automated writing assistance tools. *Education Research International*. 2023. Vol. 2023, No. 1. Art. 4253331. DOI: 10.1155/2023/4253331
10. Li P., Lan Y. J. Digital language learning (DLL): Insights from behavior, cognition, and the brain. *Bilingualism: Language and Cognition*. 2022. Vol. 25, No. 3. P. 361–378. DOI: 10.1017/S1366728921000353

References:

1. Ketova, T., & Denysenko, V. (2025). Osoblyvosti vykladannia nimetskoï movy yak druhoï movy [Peculiarities of teaching German as a second language]. *Pedahohichna Akademiia: naukovi zapysky*, 23. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17363332> [in Ukrainian].
2. Halytska, O. B., & Lozytska, M. P. (2022). Osnovni napriamy implimentatsii informatsiino komunikatsiinykh tekhnolohii u protses navchannia nimetskoï movy studentiv-filolohiv [The main directions of implementing information and communication technologies in the process of teaching German to philology students]. *Informatsiini tekhnolohii i zasoby navchannia*, 2(88), 56-73. <https://doi.org/10.33407/itlt.v88i2.4686> [in Ukrainian].
3. Ningsih, D. P., & Suganda, S. P. (2021). Integrating digital teaching package for the German language classroom. In *Post Pandemic L2 Pedagogy* (pp. 121-127). Routledge. <https://doi.org/10.1201/9781003199267>
4. Ihnatova, O., Poseletska, K., Matiuk, D., Hapchuk, Y., & Borovska, O. (2021). The application of digital technologies in teaching a foreign language in a blended learning environment. *Linguistics and Culture Review*, 5(S4), 114-127. <https://doi.org/10.37028/lingcure.v5nS4.1571>
5. Biletska, I. O., Paladieva, A. F., Avchinnikova, H. D., & Kazak, Y. Y. (2021). The use of modern technologies by foreign language teachers: developing digital skills. *Linguistics and Culture Review*, 5(S2), 16-27. <https://doi.org/10.37028/lingcure.v5nS2.1327>
6. Zhang, R., & Zou, D. (2022). Types, purposes, and effectiveness of state-of-the-art technologies for second and foreign language learning. *Computer Assisted Language Learning*, 35(4), 696-742. <https://doi.org/10.1080/09588221.2020.1744666>
7. Schmidt, T., & Strasser, T. (2022). Artificial intelligence in foreign language learning and teaching: a CALL for intelligent practice. *Anglistik: International Journal of English Studies*, 33(1), 165-184.
8. Warschauer, M., Tseng, W., Yim, S., Webster, T., Jacob, S., Du, Q., & Tate, T. (2023). The affordances and contradictions of AI-generated text for writers of English as a second or foreign language. *Journal of Second Language Writing*, 62. <https://doi.org/10.1016/j.jslw.2023.101071>

9. Alharbi, W. (2023). AI in the foreign language classroom: A pedagogical overview of automated writing assistance tools. *Education Research International*, 2023(1), 4253331. <https://doi.org/10.1155/2023/4253331>

10. Li, P., & Lan, Y. J. (2022). Digital language learning (DLL): Insights from behavior, cognition, and the brain. *Bilingualism: Language and Cognition*, 25(3), 361-378. <https://doi.org/10.1017/S1366728921000353>